

mentere, men derimod holde mig til spørgsmålet: Har den ulovlige Irakkrig skabt flere eller færre terrorister?

Der var f.eks. en artikel i Berlingske Tidende søndag den 13. november i år. Berlingske Tidende er vel en eller anden form for hoforgan for regeringen, men det fremgik jo klart, at antallet af globale terroraktioner var steget dramatisk siden Irakkrigens start, og er det ikke noget, som vækker lidt bekymring hos statsministeren? Eller tror statsministeren bare, at terrorister er en konstant masse, som flytter rundt på globalt plan, alt afhængigt af hvor der er en militær konflikt?

Spørgsmålet er: Vækker det ikke bekymring, at det f.eks. klart fremgår af en opgørelse i Berlingske Tidende, at der er kommet mere terrorisme siden Irakkrigens start?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun svare, som jeg allerede har gjort flere gange, at terrorister vil bruge alle mulige undskyldninger, og at de alle sammen er dårlige. Der er ingen som helst undskyldning for terror, ligegyldigt hvad. Jeg går ud fra, at hr. Rune Lund vil bekræfte, at heller ikke Iraksagen kan bruges som begrundelse for terror. Jeg håber, hr. Rune Lund vil bekræfte det, for ellers synes jeg, hr. Rune Lund har et problem.

Der er intet – overhovedet intet – i denne verden, der kan begrunde og undskylde terror. Terror er angreb på uskyldige mennesker, og ligegyldigt hvad man bruger som undskyldning, kan det ikke bruges som undskyldning. Det må vi hele tiden holde fast i.

Hr. Rune Lund kan jo også se, at terrorangreb har fundet sted på steder og tidspunkter, som intet som helst har med Irak at gøre. Det store terrorangreb i New York skete lang tid før, der overhovedet var nogen, der havde tænkt på nogen aktion i Irak. Jeg har allerede nævnt terroraktioner i Tyrkiet og Saudi-Arabien, og man kunne også nævne terroraktionen på Bali som et eksempel, der intet som helst har med Irak at gøre. Det viser jo desværre bare, at terror er et internationalt fænomen, hvor man flytter rundt og bruger alle mulige dårlige undskyldninger. Kan man ikke bruge den ene, bruger man den anden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Høgni Hoydal som medspørger.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil først sige, at jeg helst ikke vil sættes i bås af statsministeren – forstået på den måde, at de, der ikke går ind for krig og besættelse, støtter terrorister. Jeg vil frabede mig at blive sat i den bås, for jeg synes ligesom statsministeren, at der ikke findes nogen undskyldning for terrorisme. Men der findes heller ikke nogen undskyldning for ikke at lære af historien, og der findes heller ikke nogen undskyldning for at opmuntre til terrorisme.

Kl. 14.00

Jeg synes, det er lidt beskæmmende, for jeg tror ikke, der ville gå nogen flig af statsministerens troværdighed eller værdighed ved at indrømme, at selvfølgelig vil en besættelse af et land og en krig, hvor civile dræbes, og hvor det endda bliver afsløret, at vi har brugt mange af de samme metoder, som vi klandrer og fordømmer terroristerne for, skabe grobund for øget terrorisme. Det har vi jo set.

Man kan jo ikke komme her bagefter og påstå, at der ikke blev advaret mod det. Der blev skrevet utallige artikler, holdt utallige taler og afgivet utallige opfordringer, som gik på, at en krig i Irak på et forkert grundlag helt sikkert ville skabe en mere ustabil verden og skabe et større rekrutteringsgrundlag for terroristerne. Jeg synes, det er på tide, at statsministeren indrømmer det, og jeg håber, han vil bekræfte, at man i hvert fald kan lære lidt af historiens gang siden Irakkrigens start.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal nok skåne hr. Høgni Hoydal for at blive sat i bås med nogen, han ikke ønsker at blive sat i bås med. Men jeg er bare nødt til at holde fast i, at når hr. Høgni Hoydal siger, at det, at Saddam er fjernet, har skabt en mere ustabil verden, er konsekvensen jo, at så skulle man ikke have gjort det. Det kan vel ikke være hr. Høgni Hoydals alvorlige opfattelse, at man skal afstå fra at prøve at skabe demokrati.

I Østeuropa opstod der faktisk også ustabilitet i en overgangsperiode mellem de gamle kommunistregimer og de nye demokratier, ikke mindst på Balkan, hvor det oven i købet udviklede sig til borgerkrig og noget, der var endnu værre og grænsede til folkemord. Vi har set ganske ofte, at disse omvæltninger, hvor man prøver at skabe frihed og demokrati, fører til, at der er nogle, der udnytter situationen til terror og andre ting, men jeg går da ud fra, at hr. Høgni Hoydal er enig med mig i, at det ikke skal få os